

У синє море сонце ясне тоне,  
І своє світло, ніби кров, червоне,  
По всій країні доокола сіє;  
А там зозульку в гаю десь чувати,  
А там дзвіночок став селом кувати,  
Там в борі вітер листям шелевіє:  
Пречиста діво, радуйся, Маріє...

Пречиста діво, радуйся, Маріє!  
Он молод жовняр ліг си на мураві,  
Личко студене, шати му кроваві, —  
Розстрілен нині; бо самий не вміє...  
Камраття<sup>1</sup> яму темну му вкопали  
І на спочинок бідного в ню склали;  
Уже не скаже, як дзвінок запіє:  
"Пречиста діво, радуйся, Маріє..."

Пречиста діво, радуйся, Маріє!  
Під плотом сіла удовиця-мати,  
До себе тулить бідне сиротяти  
І плаче ревне, серденько їй мліє, —  
Ба вже не плаче, вже і не голосить,  
Склонила голов — більше не підносить;  
Зірниці плачуть, а дзвінок німіє...  
Пречиста діво, радуйся, Маріє.

Пречиста діво, радуйся, Маріє!  
Там онде блудить сплукана дитина  
Без тата, мами, бідна сиротина,  
Нічо не їло, душечка му мліє, —  
І хоче в хату бідня навернути,  
Господар псами тровить єго, чути:  
Верескло, впало, кров ся з ніжки ліє...  
Пречиста діво, радуйся, Маріє.

Пречиста діво, радуйся, Маріє,  
Бо я не можу... Вшак<sup>2</sup> я маю душу,  
І чути мушу, і дивити мушу,  
Що тут на світі, ах, тутки ся діє;  
Да як до гробу зложать моє тіло,  
Де темно, тісно, студено, зотліло,  
Де нич<sup>3</sup> не плаче, де усе німіє,-  
Пречиста діво, радуйся, Маріє!

[1861]

1 Камраття — товариші.

2 Вшак — адже.

3 Нич — нічого, ніщо.